

MOČ ČUSTEV

Živali so telepatska bitja in zelo malo truda je potrebnega, da s svojim hišnim ljubljencem navežemo pristen stik, žal pa ga lahko tudi izgubimo

Iz prakse Richarda Pitcairna, ameriškega doktorja veterinarske medicine in avtorja več razprodanih knjig o holistični veterinarski medicini, tokrat povzemamo zelo značilno zgodbo, v kateri se bo skoraj zagotovo prepoznalo veliko skrbnikov psov pri nas.

V njegovo ordinacijo sta skrbnika pripeljala Bandyja, velikega okornega triletnega psa, ki je srepo ogledoval okolico in se zelo nezaupljivo oziral po veterinarju. Ta je pazljivo pregledal brezdlačka mesta na koži, ki so zaudarjala in iz katerih je mezel krvavkast izcedek.

Problematična mesta so bila na hrbtu, na trebuhu, po nogah in na gobčku. S hitrim obratom je kuža zagrizel v koren repa, kot bi hotel poudariti, kako slabo je njegovo stanje. Skrbnik ga je grobo opozoril, naj neha s takim početjem in povedal, da grizenje še dodatno poslabša težavo, zato ga vedno energično okara. Njegova žena je dodala, da so zelo kritična mesta tudi pod kužkovim repom. Ob pregledu je bil kuža videti jezen in je hlastajoč naokrog komaj zgrešil veterinarjevo roko.

Ta se je po pregledu želel pogovoriti s skrbnikoma, da bi izvedel kaj več o začetku težav. Skrbnica je zatrdila, da se je začelo zelo na hitro, ko je bil še mladiček, z neznatnim napadom garij na licu. Vendar se je resnična težava – grizenje in lizanje po celem telesu – začela pred pol leta. Z njim se je ukvarjal veterinar, ki je ugotovil alergijo na boljši pik, vendar so ordinacijo zapustili brez terapije. Zamenjali so kar nekaj veterinarjev, eden od njih je ugotovil, da gre za »hot spot« oz. gnojno vnetje kože: Bandyju je obril znaten del kože, predpisal antibiotike in kortizon. Toda v resnici ni psu nič od predpisanega res pomagalo. Tako so veterinarji paru predlagali, naj psa uspava ali pa se odloči za kup dragih metod, za katere pa ne jamčijo, da bodo dale ugodno rešitev.

Dr. Pitcairn je poizvedel, kaj se je pred pol leta takega dogodilo, kar bi lahko vplivalo na poslabšanje stanja psa. Skupaj so ugotovili, da je približno takrat prišel v hišo dojenček. Bandy ni bil zaželen v okolici otroka, saj pes domnevno prenaša gliste in podobno, kajne? Pes ni bil več deležen nedeljene pozornosti, izražal je ljubosumnost in zato v stanovanje ni imel več vstopa. Morda je to vplivalo nanj, je dodala skrbnica. Poleg tega je tudi sama imela srbečico pred leti in vzroka niso nikdar odkrili. Povedala je tudi, da ji je pri izbiri psa bolj ustrezal agresivnejši značaj, saj bi se tako počutila varneje. Mož je občasno dodal še kaj, vendar je bila napetost med partnerjema očitna.

Dr. Pitcairn je začel že pred mnogimi leti gledati na veterinarsko medicino z drugačnega zornega kota. Raziskoval je neverjetno različnost dejavnikov, ki lahko vplivajo na zdravje živali. To ga je navedlo do večje pozornosti čustvenim vzrokom za pasje bolezni. Dolga leta je opazoval določene vzorce, ki jih je prvič zabeležil prav v Bandyjevem primeru:

- Pri hišnih živalih se lahko pojavijo zdravstvene težave kmalu po tem, ko pride v gospodinjstvu do novih stresnih razmer. Največkrat gre za izgubo pozornosti, lahko tudi za spremembo v odnosih ali ozemeljsko spremembo.
- Ponavljajoči se občutki napetosti, tesnobe, depresivnosti, jeze ali drugih čustev, ki povzročajo vznemirjenost, lahko resno prizadenejo zdravje živali.
- Na izid zdravljenja bolezni ali zgolj posamezne težave odločujoče vpliva skrbnikov odnos in njegova pričakovanja glede izida zdravljenja.
- Bolezen hišne živali je velikokrat odraz bolezni skrbnika, s katerim je žival močno povezana.

Ti povezani vzroki in posledice so značilni predvsem za živali s čustvenimi in vedenjskimi težavami, vendar ti vzorci vplivajo tudi na kronične fizične bolezni. Dr. Pitcairn še dodaja, da

s posebno pozornostjo na čustvene razmere v domačem okolju lahko vzpodbudimo pozitivno vzdušje, ki hišni živali pomaga k zdravju ter dobremu počutju.

Znano je, da so za čustveni stres posamezne pasme bolj dojemljive od drugih. Dr. Malcom B. Willis, genetik, vzreditelj in kinološki sodnik iz Velike Britanije, navaja ugotovitve, da so bernski planšarski psi izredno občutljivi za stres, ki je eden od vzrokov za njihovo (poprečno statistično) kratko življenjsko dobo, ki v Evropi še vedno ne presega sedem let in pol. V primerjavi z drugimi pasmami izredno težko prenesejo odsotnost skrbnika in osamo, kar so dokazali s študijo merjenja stresnih hormonov. Postanejo nervozni, negotovi in predvidevajo celo, da je njihova dovzetnost za rakave bolezni posledica negativnega odziva na stres. Vsa čustvena stanja skrbnikov oziroma družinskih članov ter njihovi medsebojni odnosi zelo močno vplivajo na hišne živali, čeprav se tega ne zavedamo oziroma si večkrat pred znanim dejstvom zatiskamo oči. Kadar je skrbnik vznemirjen ali razburjen, naj se s svojo domačo živaljo sploh ne ukvarja, še svetuje dr. Pitcairn.

Nenazadnje ni le prihod novega družinskega člana vzrok za čustveni pretres domačih živali. Enako velja tudi ob izgubi skrbnika ali katerega od članov družine, če je bila žival nanj močno navezana. Če čustvene težave svoje živali pravočasno prepoznamo, smo že na pol poti do uspeha, ko jih lahko tudi odpravimo. Na srečo imamo dovolj znanja in pripravkov (homeopatskih, Bachovih, ..) ter metod, da živali v opisanih stanjih uspešno podpremo ob tem, ko odpravimo vzroke zanje.

Mojca Sajovic